



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1403/2018
12.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Соње Павловић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног –адвоката Зорана Трбука, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду К бр.183/2017 од 20.03.2018. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 бр.112/18 од 26.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 12. децембра 2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Зорана Трбука, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду К бр.183/2017 од 20.03.2018. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 бр.112/18 од 26.09.2018. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду К бр.183/2017 од 20.03.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду плати трошкове кривичног поступка у износу од 5.592,00 динара, као и пашал у износу од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 бр.112/18 од 26.09.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Зорана Трбука, а пресуда Основног суда у Шиду К бр.183/2017 од 20.03.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Зоран Трбук, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, те због повреде одредаба члана 437. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП и члана 440. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да се правноснажна пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може засновати – на фотокопији са ознаком EMPFANGS – UND VERHAHRENSZENTRUM ALTSTATTEN, која не садржи податке о лицу на које се односи, нити има податке о томе ко је овај документ издао, као ни која му је намена, те као таква ова фотокопија не може имати доказну снагу, пошто није уподобљена са оригиналним документом.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку постоји ако се пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама ЗКП не може заснивати, осим ако је с обзиром на друге доказе очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају била би донета иста пресуда и без увида у наведену фотокопију, обзиром да окривљени АА у току поступка није негирао да је дана 09.07.2014. године, вршећи контролу прелажења државне границе, омогућио излазак из Републике Србије лица ББ на основу документа који је издат од Службе за емиграције Швајцарске и који није

путна исправа, те се не може користити као документ за прелазак државне границе. Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у току поступка првостепени суд прочитао и одговор на замолницу Швајцарске Конфедерације од 02.08.2017. године, који је достављен преко Министарства правде РС, на основу ког је утврдио да лицу ББ од стране тог органа није издаван путни документ на његово име, те да је из извештаја Федералног департмана правде и Полиције Швајцарске Конфедерације утврђено да спорна фотокопија представља документ који служи за улазак и излазак лица из пријемног центра за тражиоце азила, и да према томе, ни на који начин не представља путну исправу, како је то и наведено на страни 6 и 7 првостепене пресуде, то је очигледно да правноснажна пресуда није ни заснована на спорној фотокопији, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у делу којим се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, одбијен је као неоснован.

У преосталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен.

Наиме, у преосталом делу захтева бранилац окривљеног указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, те на повреду одредаба члана 437. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, као и на повреду одредаба члана 440. ЗКП, односно на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, због повреде одредаба члана 74., члана 438. став 1. тачка 1) и 4), тачка 7) до 10), став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред другостепеним, односно апелационим судом.

Како бранилац окривљеног осталим наводима захтева указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, те на повреду одредаба члана 437. став 1. тачка 1) и 3) и члана 440. ЗКП, односно на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, које повреде не представљају разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**